

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 140-1908)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Grundejerforeninger

Rets- og Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Politivedtægt

Uddrag fra byrådsmødet den 11. juni 1908 - side 16

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 140-1908)

Andragende fra "Aarhus Grundejerforening" m. fl. om, at Tillæget til Politivedtægtens § 29 angaaende Anbringelse af Stænger foran Butiksvinduer maa bortfalde, eventuelt sættes ud af Kraft, til den ny Bygningsvedtægt bliver gældende.

Mikael Johansen henstillede, at Andragendet blev henvist til Brolægningsudvalget. Mange Steder kunde Stængerne slet ikke anbringes, som Vedtægten fordrede det, og Udarbejdelsen af den ny Bygningsvedtægt syntes at tale for, at Bestemmelsen om Stængerne indtil videre ikke kom til at træde i Kraft. Dersom Byraadet anmodede Politiet om at vente noget med at gennemføre Bestemmelsen, vilde der utvivlsomt blive taget Hensyn dertil.

Nørgaard kunde godt være med til at henvise Andragendet til Brolægningsudvalget, men var bange for, at den Form, Hr. Mikael Johansen havde foreslaaet, snarere vilde skade end gavne Sagen. Det rigtigste vilde være at henstille til Brolægningsudvalget snarest at fremkomme med Forslag om en Ændring af Bestemmelsen. Vedtægten var jo desuden approberet og kunde altsaa ikke stilles i Bero.

Magnus Nielsen ansaa det for rigtigst, at Udvalget i Forbindelse med Bygningskommissionen søgte at finde en Ordning. Visse Steder var Forholdene saaledes, at det værste kunde befrygtes. Nogle Vinduer var saa store, at selv en let Berøring kunde bevirke, at de gik itu, og derfor maatte direkte Berøring saa vidt muligt forhindres. Bestemmelsen om Stængerne var derfor særlig paa sin Plads, hvor der fandtes Ruder, der gik helt ned i Kælderens; hvor Ruderne var brudt med et Tværstykke lidt over Gadelinien, var Stængerne nødvendige. Angesten for Bestemmelsen var iøvrigt vist noget kunstig, for Politiet havde sikkert fortolket Bestemmelsen saa mildt som muligt.

Mikael Johansen skulde gerne indrømme, at Politiet var gaaet mildt frem, men alene det, at Stængerne ikke alle Steder kunde anbringes, talte dog for, at Bestemmelsen blev ændret. Han fulgte med Glæde Hr. Nørgaards Forslag og anmodede Udvalget om at søge at gøre de Foranstaltninger, det maatte komme med Forslag om, saa billige som muligt for Grundejerne.

Andragendet henvistes til Brolægningsudvalgets Behandling.

